

намѣришъ дома първия пътъ, ще дойдешъ и втори пътъ. Ако и тогава не ме намѣришъ, пакъ ще дойдешъ. Ще дохождашъ до тогава, докато най-послѣ ме намѣришъ. Този, който единъ пътъ не ме намѣри и се обиди, той не е разуменъ човѣкъ, а този, който идва постоянно и не се обижда, той е разуменъ човѣкъ. Онзи, който постоянно търси Бога, той е отъ разумнитѣ хора. Вие още не сте намѣрили Бога. Ето, всички имате покана да дойдете въ 6 часа. Нѣкой казва: ама азъ съмъ сънувалъ. Оставете сънищата, тѣ не сж реалности. Вие сте професори. Азъ не говоря за вашитѣ сънища, нито за вашитѣ вѣрвания. Ако говоря за вашитѣ вѣрвания, ще ви обидя, но азъ не внасямъ нѣщо ново въ вашия животъ. Има ли нѣщо чудно въ новото? — Нѣма. Онази рѣка, която приижда и внася нѣщо ново въ езерото, прѣстѣпление ли прави? Чудно ли е това? Ами защо да дойде сега? Че кога да дойде? Тя казва: „Азъ не съмъ виновна въ нищо. Менъ ми дадохъ отгорѣ много блага затова идвамъ да внесе нѣщо отъ тѣхъ и въ езерото“.

Та казвамъ: какъ трѣбва да разберемъ новия животъ, въ който сега влизаме? Вие търсите Бога, нали? Богъ ви е казалъ да дойдете въ 6 часа, но нѣма Го тамъ. Не че Го нѣма тамъ, но Той ви изпитва. И вие тогава казвате: това е празна работа! Ученитѣ казватъ, че търсили Бога въ небето. Тази дума „небе“ е толкова общирна. На кое небе? Съврѣменнитѣ астрономи казватъ, че търсили Бога на небето, но не Го намѣрили тамъ. На кое мѣсто Го търсили? Това е безмислица! Когато ученитѣ хора търсятъ нѣкоя звѣзда на небето, тѣ не я търсятъ на нѣкое точно опрѣ-